

JOSEP GÓMEZ OCAÑA

JOSEP GÓMEZ OCAÑA

L'il·lustre catedràtic de Fisiologia de Sant Carles fou un dels representants més esclarits d'aquella generació que començà a sentir la necessitat de produir obra original. A Espanya — cal en això incloure-hi també Catalunya— s'havia perdut en el segle XIX aquella curiositat desvetllada en les darreries del XVIII que estigué a punt de produir un renaixement i de donar pas a un Estat que no fos una trista excepció en el comerç de la cultura. Les lluites polítiques en què es malgastà tota una centúria, l'específica indiferència per lo agè, pròpia de la raça espanyola, han portat al retràs actual que tant costarà de guanyar i la merescuda prevenció amb què miren els treballs espanyols els investigadors d'arreu del món.

Pels volts del 90 hi hagué uns homes que s'adonaren de com no és prou per justificar una civilització el nodrir-se de la producció dels altres i de com és suïcida el cantonalisme cultural. Aquesta generació que ens precedí produí uns homes excepcionals, En Cajal i en Turró, i, a més, alguns altres que sentiren els problemes dels temps, no en la plenitud que els homes d'ara, però que feren possible, amb el seu exemple, que naixés l'estímul actual. Un d'aquests homes era En Gómez Ocaña. Fou un cas, entre tants, però dels més eximis, de l'autodidacte. No comptava amb cap tradició fisiològica en què

apoiar-se i es sentí amb vocació, aprengué els mètodes i produí alguns treballs remarcables: recordem les seves investigacions sobre tiroïdes i suprarrenals i sobre les funcions del cervell. Es cert que no arribà a internacionalitzar la fisiologia d'Espanya malgrat els seus esforços, els seus viatges i el pertànyer al Comitè dels Congressos de Fisiologia, al costat d'altres savis de gran relleu, però fou un professor devot que lluità sempre amb les dificultats de l'ensenyament a nombre inversemblable de deixebles, com es dona a Madrid i també a Barcelona, i que malgrat aquestes circumstàncies, logrà despertar l'interès en alguna jova intel·ligència. Era sens dubte el Dr. Gómez Ocaña un dels més alts valors del Claustre de la Facultat de Medicina de Madrid i el seu nom ocuparà un lloc distingit a l'historiar el desenrotllo de les ciències experimentals a Espanya.

La SOCIETAT DE BIOLOGIA, que l'havia nomenat amb justícia i afecció soci honorari, servarà un bon record del que fou model per la seva afinada sensibilitat ètica, fisiòleg ben distingit i un veritable professor.